

Sygn. akt II K 61/13

1 Ds. 218/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 grudnia 2013 r.

Sąd Rejonowy w Środzie Śląskiej Wydział II Karny

w składzie:

Przewodniczący: **SSR Radosław Gluza**

Protokolant: Elżbieta Wysocka

przy udziale prokuratora Tomasza Błaszczyka z Prokuratury Rejonowej w Środzie Śląskiej

po rozpoznaniu na rozprawie dnia 10 grudnia 2013r.

sprawy **A. G. (G.)**

syna J. i M. zd. W.

ur. (...) w B.

oskarżonego o to, że:

w dniu 06 lutego 2013 roku w K. na ul. (...) kierował samochodem ciężarowym m-ki V. (...) nr rej. (...) będąc w stanie nietrzeźwości – 0,40 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu,

tj. o przestępstwo z art. 178a § 1 k.k.;

orzeka:

I. uznaje oskarżonego **A. G.** za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku, tj. przestępstwa z art. 178 a § 1 k.k. i za to, na podstawie tego przepisu, wymierza mu karę grzywny w wysokości 100 (stu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej grzywny na kwotę 10 (dziesięciu) złotych;

II. na podstawie art. 69 § 1 i § 2 k.k. oraz art. 70 § 1 pkt. 2 k.k. warunkowo zawiesza oskarżonemu wykonanie orzeczonej kary grzywny na okres 2 (dwóch) lat próby;

III. na podstawie art. 42 § 2 k.k. oraz art. 43 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego **A. G.** środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym, do których wymagane jest prawo jazdy kat. B, na okres 1 (jednego) roku;

IV. na podstawie art. 63 § 2 k.k. zalicza oskarżonemu na poczet orzeczonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 06.02.2013r. do dnia uprawomocnienia się wyroku;

V. na podstawie art. 49 § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego **A. G.** środek karny w postaci świadczenia pieniężnego w kwocie 200 (dwustu) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;

VI. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o płatach w sprawach karnych, zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych, w tym opłaty, zaliczając je na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE WYROKU

Na podstawie przeprowadzonego przewodu sądowego, Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 05 lutego 2013r. oskarżony A. G. w godzinach wieczornych spożywał alkohol w postaci piwa w swoim domu w M.. Ostatnie piwo wypił około godz. 24.00, po czym położył się spać.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego A. G., k. 7.

Następnego dnia oskarżony we wczesnych godzinach porannych udał się do pracy. Około godz. 06.00 wyjechał z bazy samochodem służbowym V. (...) nr rej. (...) w kierunku miejscowości W., gdzie miał usunąć awarię.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego A. G., k. 7.

W miejscowości K. na ul. (...), pojazd prowadzony przez A. G. został zatrzymany do kontroli drogowej przez funkcjonariuszy Policji. Z uwagi na wyczuwalną woń alkoholu, oskarżony został poddany badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu elektronicznym urządzeniem kontrolno – pomiarowym. Badanie wykazało u A. G. wynik wynoszący: 0,40 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu - o godz. 8:29, 0,45 mg/l - o godz. 8:46 i 0,40 mg/l o godz. 9.08.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego A. G., k. 7,

zeznania świadka K. N., k. 3,

protokół badania alkomatem, k. 2.

Oskarżony A. G. ma 43 lata, jest żonaty, na utrzymaniu ma dwoje dorosłych dzieci. A. G. jest zatrudniony jako mechanik w (...) sp. z o.o. w W., uzyskując miesięcznie około 1.200 zł. Posiada prawo jazdy kategorii A, B i T. Nie był karany sędownie za przestępstwa.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego A. G., k. 7,

informacja z Krajowego Rejestru Karnego, k. 15,

notatka urzędowa w trybie art. 213 § 1 k.p.k., k. 14.

Oskarżony A. G. w toku całego postępowania przyznał się do zarzucanego mu czynu i złożył wyjaśnienia, w których opisał okoliczności jego popełnienia.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Dokonując ustaleń faktycznych w sprawie Sąd Rejonowy oparł się na wiarygodnych wyjaśnieniach oskarżonego A. G., zeznaniach świadka K. N. oraz wskazanych na wstępie dowodach o charakterze materialnym, co do których prawidłowości nie ma jakichkolwiek zastrzeżeń.

Oceniając zebrany w sprawie materiał dowodowy sąd uznał oskarżonego za winnego popełnienia występku z art. 178a § 1 k.k. A. G. prowadził bowiem pojazd mechaniczny – samochód m-ki V. (...), w ruchu lądowym, będąc w stanie nietrzeźwości, co potwierdziły wyniki badania alkomatem. Czyn oskarżonego był zawiniony, nie zachodziły okoliczności wyłączające winę oskarżonego ani bezprawność jego czynu. Przede wszystkim oskarżony zdawał sobie niewątpliwie sprawę z tego, że w dalszym ciągu w jego organizmie znajduje się alkohol, który spożywał w nieodległym czasie od prowadzenia pojazdu.

Sąd wymierzając oskarżonemu A. G. karę grzywny baczyl na dyrektywy wskazane w art. 53 k.k., uwzględniając stopień zawinienia i społecznej szkodliwości przypisanego mu czynu, a nadto cele zapobiegawcze i wychowawcze, która to kara winna wobec niego osiągnąć. Sąd wziął pod uwagę dyrektywę sądowego wymiaru kary, iż najpierw należy rozważyć możliwość zastosowania środka najłagodniejszego i dopiero w przypadku, gdyby środek ten nie był wystarczający z punktu widzenia celów kary określonych w art. 53 k.k., stosować ewentualnie środek surowszy. Sąd uznał, że orzeczenie w stosunku do oskarżonego kary grzywny będzie wystarczające do osiągnięcia wobec niego celów kary. Do powyższej konstatacji skłoniła sąd dotychczasowa niekaralność oskarżonego jak i okoliczności popełnionego przez niego przestępstwa, które powodują, że czyn oskarżonego, może podlegać łagodniejszemu traktowaniu. Zawartość alkoholu w organizmie oskarżonego nie była bowiem wysoka, znajdując się w pobliżu progu 0,25 mg/l i nie miała tendencji rosnącej. Ponadto oskarżony nie spożywał alkoholu bezpośrednio przed jazdą, lecz poprzedniego dnia. Biorąc powyższe pod uwagę sąd uznał, że karą adekwatną do czynu oskarżonego jest kara 100 stawek dziennych grzywny. Ustalając wysokość jednej stawki dziennej grzywny na kwotę 10 zł, sąd miał na uwadze możliwości zarobkowe oskarżonego i jego sytuację majątkową.

Sąd warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary grzywny na okres dwóch lat próby, uznając, iż zastosowanie środka probacyjnego spełni swe wychowawczo – prewencyjne cele i będzie wystarczające dla osiągnięcia wobec sprawcy celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa. Stosownie do dyspozycji art. 69 § 2 k.k., zawieszając wykonanie kary, sąd wziął pod uwagę przede wszystkim postawę sprawcy, jego właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia. Oskarżony nie był bowiem dotąd karany sądownie za przestępstwa, posiada stałe zatrudnienie, wyraził skruchę za popełnione przestępstwo.

W punkcie III wyroku Sąd Rejonowy na podstawie art. 42 § 2 k.k. w zw. z art. 43 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym, do których wymagane jest prawo jazdy kategorii B, na okres 1 roku. Dokonując powyższego rozstrzygnięcia sąd miał na uwadze treść przepisu art. 43 § 2 k.k., zgodnie z którym w razie skazania sprawcy za przestępstwo przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji, popełnione w stanie nietrzeźwości, orzeka się zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów albo pojazdów określonego rodzaju oraz treść art. 43 § 1 k.k., zgodnie z którym zakaz prowadzenia pojazdów orzeka się w wymiarze od roku do 10 lat.

Sąd uznał za wystarczające zastosowanie wobec oskarżonego zakazu obejmującego określoną kategorię pojazdów mechanicznych, tj. pojazdów, do których prowadzenia wymagane jest posiadanie prawa jazdy kategorii B. Wydając wskazane rozstrzygnięcie sąd miał na uwadze przede wszystkim to, że pojazdy tej grupy stanowią najpopularniejszy rodzaj pojazdów mechanicznych w ruchu drogowym, jak też to, iż oskarżony popełniając przestępstwo taki właśnie pojazd prowadził. Wyznaczając okres obowiązywania zakazu na 1 rok, sąd uznał, że pozostaje on adekwatny do okoliczności popełnionego przez oskarżonego przestępstwa, jak też spełnia wymogi w zakresie ustawowych przesłanek wymiaru środków karnych.

Sąd zaliczył oskarżonemu na poczet wymierzonego mu zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych okres zatrzymania jego prawa jazdy do dnia 06.02.2013r. do dnia uprawomocnienia się wyroku.

Na podstawie art. 49 § 2 k.k. orzeczono wobec oskarżonego środek karny w postaci świadczenia pieniężnego w kwocie 200 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej. Sąd uznał że wskazany środek będzie miał dodatkowy, wychowawczy wpływ na oskarżonego.

Mając na uwadze niską wysokość zarobków oskarżonego, sąd zwolnił go z zapłaty kosztów sądowych, uznając że obowiązek ten pociągałby dla niego zbyt ciężkie skutki.

SSR Radosław Gluza